

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXIII. évfolyam II. szám

2019. november

„Én tudom, hogy az én megváltóm él.”

Jób 19:25

Útmutató szerinti 2019. Évi Jelige

„Törekedj békességre, és kövesd azt.”

Zsoltárok 34:15

Egyházunk 2019. Évi Jeliséje:

„Az ajtó előtt állok és zörgetek!” Jelenések 3,20

Tervezett novemberi programjaink:

3-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai istentisztelet: Élők és halottak (János 11,25)**

10-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Ellentmondásban van-e az Ó- és Újszövetség? (Zsid 8,13)**

17-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Sztupkai Mihály hirdet ígét**

23-án, szombaton **Hajléktalan szolgálat**

24-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Engedelmes tanítvány, vagy nagy tudású hívő? (Mt 7,21)**

Rendszeres programjaink:

Szerdán 17 órától **Drávaszabolcson Bibliakör** van a Faluházban
(Köztársaság tér 2/b.)

Csütörtökön 17 órakor **házcsoport** van Pécssett (változó helyszínnel)

Pénteken 17 óra **bibliórát** tartunk Hidason

Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett,
15⁰⁰ órakor Hidason

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 18 órakor **istentiszteletünk**
van az evangélikus imaházban.

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Média programok

November 1-én **Methodista félóra** műsor lesz a Kossuth Rádióban
13 óra 30 perckor

Születésnaposoknak

Minden, amit gondolok és teszek, egyedül általad történjen.

Ha alszom, vagy felébredek, maradj velem, Uram!

Ha elindulok, te vezess engem, és hazatértemben is állj mellettem!

J. Rist

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Isten oltalmában

2019. október 9-én a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa kápolnájában könyvbemutatóra került sor, ahol Dr. Khaled László szuperintendens egyházunk kiadásában megjelent Dr. Walter Klaiber (a Németországi Metodista Egyház nyugalmazott püspöke) *Isten oltalmában* című könyvét mutatta be, amely a 23. zsoltárról szól magyar nyelvre fordítva.

Ezt a könyvet 2018. novembere óta folytatásokban a Hírlevelünkben is megjelentetjük.

Nagyon jó ajándéknak gondoljuk ezt a könyvet, akár karácsonyra is.

Beszerezhető gyülekezeteinkben, vagy Egyházunk központjában (Bp. Kiscelli u 73). Ára 700.- Ft.

„A 23. Zsoltár jó pásztora jézusi előkép, előremutató prófécia. A Názáreti Jézus életét áldozta övéiért, értünk, emberekért, és az egész elveszett világért. Elment a kereszting, beteljesítette küldetését. A Golgota hegye, egyúttal a halál árnyékának völgye. Ebben az ellentmondásosnak tűnő képben is kifejeződik Isten Fiának misztériuma, a Pásztoré, aki eljött az embervilágba, hogy meghívjon a menyeyi Atya asztalához mindeneket. Különleges és fontos is együtt látni a 22. zsoltár fájdalmas imáját és a 23. zsoltár pásztori kinyilatkoztatását.

„Megosztoznak ruháimon, köntösömre sorsot vetnek” - olvassuk az áldozat szavait (Zsoltár 22:18-19), majd következik a Pásztor jövőendő ígérete: „Bizony jóságod és szereteted kísér életem minden napján.” (Zsoltár 23:6) - Igen, ő az Isten Báránya, aki egyúttal a juhok nagy Pásztora, aki valóban életét adta, hogy nekünk örök életünk legyen.

Jó újra elmélyedni ebben az imádságban és Krisztus titkában. Hálásak vagyunk, hogy Walter Klaiber metodista püspök igetanutmány sorozata folytatódhat, és a Miatyánkról szóló kiadás után, most tovább erősödhetünk imaéletünkben, imádságos gyakorlatunkban. Nagy szükségünk van erre. Nem élünk eléggé az ima erejével, éltető és utat mutató ajándékaival. Ahogy John Wesley nagyon is aktuális szavai e kötet végén figyelmeztetnek: ma is hatalmas probléma, amikor az élet forgatagában a napi aggodások és félelmek vezetik Isten népét, és nem hagyjuk, hogy ő igazgassa lépteinket!

Szeretettel ajánlom az *Isten oltalmában* című kiadványt mindenkinek, aki kész újra imádkozni tanulni. Nem csak lelkipásztoroknak, de minden tanítványnak, aki Jézus Krisztus útját szeretné járni.”

DR. KHALED LÁSZLÓ METODISTA SZUPERINTENDENS
(KÖNYV FÜLJEGYZETE)

Bizony jóságod és szereteted kísér

A boldogságtól „üldözve”

Az embert az ellenségei és a bajok üldözhetik. Néha arra vonatkozóan mondjuk, hogy „*Téged valóban üldöz a szerencsétlenség*”, akinek az életében gyakran félresikerülnek a dolgok. Mondható azonban, hogy a jó dolgok, vagy a boldogság is üldözhetnek minket?

Károli fordításában ez egy kicsit mérsékeltebben hangzik: „Bizonyára jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján” (6. vers). A Zsoltárt imádkozó azonban kicsit kézzel foghatóbban fogalmaz. Még egyszer megváltoztatja a képet. Még mindig az ellenségei vannak a szemelőtt, akik vádjaikkal és rágalmaikkal üldözték őt. A támadásaik kivédve. Már nem lopakodhatnak utána. Most már nem ellenségek, akik üldözik őt. Épp ellenkezőleg, *boldogság és kegyelem üldöznek engem*. A jó erői, akiket Isten küld neki, követik őt. Az ellenségek helyébe két barát lép, akik az imádkozó minden lépését követik: *Jóság* – ez az, ami az életet szolgálja,

ami tartalommal tölti meg azt, és ami az embert megörvendeztet. Emiatt néhány bibliamagyarázó a megfelelő szót *szerecsének* fordítja, mint pl. a 73. Zsoltár 28. versében is: „Isten közelsége az én szerecsém” (a protestáns fordítás szerint: „De nekem olyan jó Isten közelsége!” e könyv fordítójának megjegyzése). Az a szerecs, hogy Istenhez tartozunk, és hogy ő elfogadott minket. Ez nem elillanó álom, ez a szerecs a sarkunkhoz tapad, és nem hagy magunkra minket.

A másik barát, amely nem hagy el minket, az az *irgalmasság*, ill. *Isten kegyelme és jósága*. Belőle élünk, létünk alapja, nem kell azt újból és újból kiérdemelni. Isten irgalmassága nem egy kiszámíthatatlan uralkodó szélső hangulata. Megbízhatóan követ nyomon minket, és mindig jelen van, ha szükségünk van rá.

Mindez nem azt jelenti, hogy mindig jól megy majd sorunk. A krízisek nem fognak elmaradni, az ilyen útszakaszon is kísérlünk marad Isten közelségének boldogsága és megbízható jósága.

... életem minden napján

Csak egy futó pillanatot?

A boldogság csak futó vendég az életünkben. Legalábbis ez az általános élettapasztalat. „A *boldogság* törekeny, mint az üveg”, mondja a közmondás. Vajon más a helyzet az Istenhez tartozást és az általa való elfogadottságot jelentő boldogság esetén?

Erről a Zsoltárt imádkozó szilárdan meg van győződve. Ezért mondja határozottan: Jóság és irgalmasság fognak kísérlni (követni) *egész életedben*. A *boldogság*, amit Istentől kapunk ajándékba, és az irgalmasság, amellyel közeledik felénk nem „egynapos legyek”, nem egy sötét Isten múltó szélsőjei, amelyek hamar elmúlnak. Erre hagyatkozni lehet – *élet-hossziglan*, vagy kicsit pontosabban fordítva: *életem minden napján*. Ez a megfogalmazás megmutatja, hogy: a Zsoltárt imádkozó nem általánosságban és felületesen beszél. „*Életem minden napján*”, ez különböző megtapasztalásokra utal. Itt nem arról van szó, hogy minden nap egyforma! Itt vannak napok, amikor teljesen a magasban érezzük magunkat, és napok, amelyekre a teljes levertség a jellemző, nagy boldogsággal teli napok, mély szomorúsággal teli napok, és vannak egészen normális napok, amelyeken semmi különös sem történik. Vannak időszakok, amikor

jól megy sorunk, időszakok, amelyekben sikerülnek dolgaink, és vannak időszakok, amikor minden félre sikerül.

És mégis *minden napra* érvényes: Jóság és irgalmasság fognak kísérni engem! Reális ez? Ha manapság megkérdeznénk olyan embereket, akik megkísérlik életüket Isten vezetésére bízni, valószínűleg különböző meg tapasztalásokról hallanánk válaszokat. Egyesek arról számolnának be, hogy számukra mindig biztos maradt: Isten kegyelme és irgalmassága mindig velem vannak, bármilyen nehéz is a külső helyzet. Mások a kísértések időszakairól is mesélnének, amelyekben feltették maguknak a kérdést, hogy vajon Isten nem felejtkezett-e meg róluk.

A Zsoltárt imádkozó azonban, mindennek előtt egy dolgot szeretne megerősíteni: Teljesen mindegy, hogy mi hogyan érezzük magunkat, Isten jósága és irgalmassága jelen vannak, és minden helyzetben elkísérnek minket.

DR. WALTER KLAIBER: „ISTEN OLTALMÁBAN”
CÍMŰ KÖNYVÉBŐL
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Te itt vagy

Milyen könnyű veled élnem Uram, ha jól megy sorom!

Milyen könnyű ilyenkor benned hinnem!

Ha azonban kétségek között nem találok az utat, és értelmem is csődöt mond, ha elhagyatottnak érzem magam, és kérdések és bűntudat gyötör, ha bennem minden elsötétül, akkor küldöd el nekem azt a megdönthetetlen bizonyosságot, hogy te velem vagy, és gondoskodni fogsz arról, hogy ne záruljon be a jóhoz vezető minden út, és hogy célod van számomra.

ALEXANDER SZOLZSENYICIN UTÁN
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

A hálából

A hálából élünk, ha élünk.
Hála nélkül mi más az élet:

szakadéknyi mély hiányérzet,
mibe az ember beleszédül.

FÜLE LAJOS

Megbocsátás

A belső gyógyuláshoz vezető út.

Miért olyan fontos a megbocsátás? Mi történik, ha ezt nem tudjuk megtenni? És egyáltalán mit mond a Biblia ebben a témában? Ezekre a kérdésekre keres választ a szerző, aki orvos, pszichoszomatikus betegségek szakorvosa és pszichoterapeuta.

Szinte minden ember valódi boldogságot, belső békességet, egészséget és sikeres kapcsolatokat keres élete folyamán. Habár ezeket a dolgokat nem lehet megvásárolni, és nem kell azokat munkával megkeresni, gyakran nehezen érhetők el, különösen nem tartósan. A megbocsátás egyike a nagy kulcsoknak ezen életcélok eléréséhez.

1. Megbocsátani - miért?

Megbocsátani azt jelenti, hogy egy foglyot szabadon engedünk, abból a célból, hogy felfedezzük: én magam voltam fogoly.

Már ez a mondat is megmutatja a megbocsátás fontosságát egészségünk szempontjából. A megbocsátás megszabadít minket a belső fájdalomtól és nyomástól, meggyógyítja sérüléseinket - függetlenül attól, hogy azok tegnap, vagy 30 évvel ezelőtt keletkeztek.

A megbocsátás és a bocsánatkérés tartósan gyógyítja meg kapcsolatainkat, és csak így jutunk valódi kibéküléshez. Életünk boldogsága, de az egészségünk is, döntő mértékben azon múlik, hogy meg tudunk-e bocsátani. Ha a megbocsátás helyes módon történik meg (lásd a 4. pontot), akkor annak semmilyen negatív kihatása nincs. Éppen ellenkezőleg, képes lesz arra, hogy nehéz traumákat, vagy tartós sérüléseket meggyógyítson.

A megbocsátás a test és a lélek gyógyulását szolgálja. A szív teljesítő-képessége megnő, a vérnyomás lecsökken, kevésbé félünk, kisebb lesz a stressz, és sok más negatív hatás is. Kvázi létezik a megbocsátás fiziológiája (élettana).

Ha valakinek megbocsátunk, az azonban nem azt jelenti, hogy a gonosz dolgot jónak mondjuk, vagy tartósan túrjuk, hogy sértegessenek bennünket, hanem azt, hogy a másiknak elengedjük a tartozását (vétkét), azért, hogy magunk szabadabbá váljunk. A megbocsátás az erősek ajándéka és jellemző tulajdonsága. Hatásos eszköz arra, hogy a bűn és a bosszú örökös körforgását megtörjük. A megbocsátás életünk stílusa kellene, hogy legyen; folyamatos tartás és elhatározás. Hetvenszer hétszer gyakorolj bocsánatot, ezt tanítja a Biblia.

2. A meg nem bocsátás következményei

A meg nem bocsátás azt jelenti, hogy egyetlen méhcsípés meggyilkol bennünket.

Sok tanulmány készült már a megkeseredés és gyűlölködés okozta belső stressz következményeiről. Ezáltal fékeződnek testünk öngyógyító erői, számos pszichikai (lelki) és testi kihatás létezik: depressziók, félelmek, megemelkedik a rák- és szívbetegségek, a gyulladások, alvászavarok, stb. kockázata. A legrosszabbak azonban a szétört kapcsolatok szociális kihatásai, azok minden következményével együtt.

Szívünknek szeretetre és harmóniára van szüksége, hogy összhangban élhessen az emberekkel és a teremtett világgal. A meg nem bocsátás végső soron mi magunkat is szétrombolja, elszigetelődésbe és megkeseredésbe vezet bennünket, amely depresszióban, vagy agresszióban fejeződik ki.

3. Megbocsátás - ez Isten akarata

A megbocsátás az Istenhez vezető legrövidebb út, és a létező legnagyobb gyógyulás.

Jézus ismerte a megbocsátás hatalmát, és ezért sokat tanított is róla. Megmutatta nekünk, hogy a megbocsátás Isten akarata számunkra, emberek számára, hogy egészségesek maradjunk, hogy sikeresek legyenek kapcsolataink (viszonyulásaink), Ő minden helyzetben a szív szemével tudott látni, meg tudta látni az ártatlanságot a tett mögött, a félelmet a düh mögött, a nyomorúságot a bűn mögött, észrevette az embereket hibáik és gyengeségeik ellenére. Hiszen Isten megbocsátott nekünk, és a bűnt a Fiára helyezte, és így kellene megbocsátanunk az ellenünk vétkezőknek is. Ez felel meg az ő isteni természetének, és az ő feltétel nélküli szeretetének, amely a tettet elítéli, de a tettet szereti.

Ha minden gyengeségünk közepette összekötjük magunkat ezzel az isteni szeretettel, talán nekünk is sikerül majd, hogy a megtörtént dolgot egy teljes körű nézőpontból lássuk, és megbocsátjuk azt.

4. Hogy tudok megbocsátani?

A megbocsátás azt jelenti, hogy a gyűlöletet szeretettel helyettesítjük.

Sok ember szívesen megbocsátana, és belsőleg tudják is, hogy ez a gyógyulás szempontjából fontos. Nem tudják azonban, hogy legyenek képesek erre. Az alábbiakban saját személyes nézőpontom szerint néhány segítő gondolatot fogalmazok meg:

7 lépés a belső gyógyuláshoz a megbocsátás által

- Hozza meg a megbocsátásra vonatkozó döntést, hogy meggyógyuljon; keressen értelmet ebben.

- Hagyja bezárva érzéseit és sértéseit
- Tudja meg az igazságot (a másik miért viselkedik így?)
- Kérjen isteni segítséget, adja át neki a saját fájdalmát.
- Búcsúzzon el az elmúlt dolgoktól
- Döntsön a jövője mellett.
- Tegye a megbocsátást az életstílusává.

5 lépés az önmagával szembeni megbocsátásra

- Ismerje fel, hogy ön mit tett.
- Vállalja fel érte a felelőséget.
- Ha lehetséges, tegye jóvá a dolgot.
- Tanuljon belőle.
- Bocsásson meg önmagának.

Ha mégsem sikerülne önnek a megbocsátás, keressen segítséget, és kérje Istent, hogy segítsen önnek, és gyógyítsa meg a szívét. Néha évekre, évtizedekre van szükség a megbocsátáshoz, de Isten segítségével lehetővé válik.

FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Végtelen felebaráti szeretet

A szeretet ne csak egy átmeneti vendég legyen nálad, hanem mindenkor töltse be lelkedet. Ügyelj arra, hogy a szíved minden pillanatban, minden helyzetben csordultig legyen őszinte felebaráti szeretettel - ne csak azok iránt, akik téged szeretnek, hanem minden ember felé. Hagyd a lelkedet szomjúhozni utána, hagyd, hogy ragyogjon a szemedben! A szeretetnek tükröződnie kell minden cselekedetedben. Mikor kinyitod a szád, tedd azt szeretetből, és nyelvedet a kedvesség szolgálatába állítsd!

Az emberekkel való törődést ne korlátozd, hanem foglalkozz minden emberrel! Mindenkinék szüksége van jóindulatodra. Legyél a vakok szeme, a sánták lába, az özvegyeknek olyan, mint egy házastárs, az árváknak pedig, mint egy apa.

JOHN WESLEY „A SZERETET MINDENEK FELETT”
CÍMŰ BREVIÁRIUMBÓL IDÉZVE

Bűn - szeretet

A bűn becserkész,
a szeretet befogad.
a bűn bekebelez,
a szeretet magába foglal.

A bűn megköt,
a szeretet megtart.
A bűn száz annyit ígér,
A szeretet száz annyit ad.

A bűn elveszi az önismeretet,
felmagasztal és magasba emel:
csak hogy letaszíthasson.
A szeretet helyes önismeretre tanít,
kiábrándít hamis „önmagadból”, és összetör:
Csak hogy felemelhessen.

A bűn hájjal kenetet,
hogymegrontson.
A szeretet kíméletlenül pöröl,
hogymegtisztítson.

A bűn fröcsköl,
a szeretet szétárad.
A bűn éget és perzsel,
A szeretet sugároz.

A szeretet egyszerű,
A bűn körmönfont.
A szeretet „egy-ügyű”,
A bűn agyafúrt.

A szeretet nyíltan beszél,
A bűn körülír.
Míg a szeretet a mélység titkairól dadog,
A bűn a felszín közhelyeiről fecserész.

Míg a bűn hazudik, hogy ne kelljen
megmondania az igazat,
A szeretet kitérő választ ad,
hogy ne kelljen hazudnia.
A bűn kényszerít,
A szeretet készttet.

A bűn csábít,
a szeretet vonz.

A bűn érzéki,
A szeretet érzékelő.

A bűn forral,
a szeretet hevít.

A bűn úz és hajt,
A szeretet lelkesít.

A szeretet megkeresi a tisztátalant,
hogy felemelje,
A bűn „felhajtja” magának a tisztátalant,
Hogy kihasználja és a sárba tapossa.

A szeretet az embert látja a cédában is,
de a bűn csak riherongy kurvának tartja.

A szeretet megjelöl,
A bűn megpecsétel.

A szeretet társakra lel,
De a bűn csak hordákba ver.

A szeretet kiteljesít,
A bűn kiüresít.

A szeretet mentséget keres,
A bűn kifogást talál.

A bűn bekerít, és magadba zár,
A szeretet kapukat nyit, és másokhoz vezet.

A bűn elfecsérli és pazarolja a másét,
De a szeretet önmagát osztja szét.

SIMON ANDRÁS: „SZERETETKÖZELBEN”
CÍMŰ KÖNYVÉBŐL (SIMON ANDRÁS RAJZAIVAL)

Mikor az egek beborulnak

Mikor az egek beborulnak,
és az élet is havat hoz ránk,

és nem leljük Felé az utat,
az Isten maga jön el hozzánk.

FÜLE LAJOS

Egy csésze kávé

„Ézért mondom neked: neki sok bűne bocsáttatott meg, hiszen nagyon szeretett. Akinek pedig kevés bocsáttatik meg, kevésbé szeret.” Lukács 7:47

Kari bácsi - így hívták vásárlói a hentesmestert - letette a csontvágó bárdot, s beszólt a pénztáros Marikának, aki a parányi öltözöben matattott:

- Lefutott a reggeli roham. Kapcsolja be a kávéfőzőt, ránk fér egy jó erős dupla.

Fáradtan nekidőlt a tőkének, s gépies mozdulattal törölgette kezét fehér kötényébe.

Akkor pillantotta meg a boszorkányt a húsbolt bejárata előtt.

Röviden a *Boszit*, mert a segéddel és Marikával így „becézték” maguk között a mindig elhanyagolt, csapzott hajú nőt, akinek soha semmiféle hentesáru nem volt elég jó és szép. Olykor háromszor is kicseréltette a már csomagolásra kész, olcsó hússzeletet, s a „Lehet-e pár dekával több”-re mindig határozott nemmel válaszolt. Újra kellett méricskélgni még a parizert is, amelynek a végét következetesen levágatta a hentesselel. Ha pár dekával több csontot rakott a leveshúshoz, a nő tüstént szóvá tette. S ha a húst a mérlegre csapta, rászólt:

- Még ne vegye le! Várja meg, amíg egészen megáll a mutató!

Hát ilyen volt, és ezért nevezték Boszinak. Most kint a boltajtó előtt öreg pulija fölé görnyedve, annak pórázát bogozta a fa derekára.

- Hogy a nyű essen bele abba a vén dögbbe! Még ránézni is rossz. Olyan lompos, csimbókos, mint a gazdája - fortyant fel a mérleg Kari bácsiban.

Ám a Boszi már ott állt előtte, köszöntésül csak biccentett, és egy vastag szelet vesepecsenyét kért, de nagyon szépet.

A hentes kezében megállt a hatalmas szeletelőké, mert Boszi eddig csak olcsó húsokat vett. Felvágottak közül is többnyire parizert, vagy szafaládét - fél párat. Ezért biztonság kedvéért megkérdezte:

- Vesepecsenyét és vastag szeletet kér?

Igen - mormogta a nő maga elé. Nem nézett a hentesre. - Nagy szeletet, és a legszebbet! - hangja élessé vált.

Kari bácsi csak annyit tudott róla, hogy nem régen ment nyugdíjba, és öreg pulijával él magányosan, egy vén házban, ami a háború óta gránátszilánkoktól ragyás.

Ingerülten kapott fel a pultról egy nagy darab vesepecsenyét, hogy levágjon belőle. Ám alig, hogy felemelte, a nő máris rácsattant:

- Ne abból, a másiktól! - Kari bácsinak nehezeére esett, hogy ne csapja le a húst, és felvegye a másikat. Fagyos udvariassággal kérdezte:

- Ebből jó lesz?

Boszi a pult fölé görnyedt, és úgy nézte a barnásvörös húst. Meredtem, és olyan sokáig, hogy a természetes hentes karja megremegett. A nő végre megszólalt:

- Jó, de azt a fehér micsodát vágja le róla!

A hentes már mondani akart valamit - valami belevalót, amikor észre vette, hogy az előtte álló nő hangtalanul sír, és egész teste reszket. Beesett, barázdált arcáról az állára, onnan ráncos nyakára folyt a könny. Le se törölte, csak a húst nézte mereven, összepréselt ajakkal.

A mester úgy megdöbbsent, hogy levegőben maradt mindkét keze, a hússal és a késsel együtt. Szólni akart, de csak tátogott. Végre óvatosan letette a vesepecsenyét, rá a kést; az asszony felé hajolt, s tőle olyan szokatlan szelídséggel kérdezte, hogy a segéd is odafigyelt:

- Mi baj?

Az asszonyból nyüszítő sírással buggyant ki a szó:

- Az állatorvoshoz megyünk. Ma kell meghalnia Buksinak. Öreg már, és rákos - a fa tövében lapuló, mozdulatlan szőrösomóra mutatott -, neki veszem.

Kari bácsi szó nélkül felakasztotta a húst a háta mögötti kampóra, s a pult alól vett elő egy másikat, amelyet legkedvesebb vevőinek tett félre. Hatalmas szeletet vágott le róla. Aztán olyan gondosan tisztogatta meg minden bőrétől, mint még senkinek.

- Összedaraboljam kicsire? - Boszi csak bólintott.

A mester papírtányérra rakta a húsdarabokat, azon nyújtotta át az újra már hangtalanul síró nőnek. Az két tenyerén vette át, s úgy indult vele kifelé, maga elé tartva. A segéd ugrott, hogy ajtót nyisson. Az asszony onnan fordult vissza, féltesttel:

- Majd ha megette, akkor fizetek, jó?

Kari bácsi csak a szemével intett. Éppen akkor lépett be a kávéval a pénztáros Marika. Az egyik csészét letette a főnöke elé. De az csak kifelé

bámult a segéddel együtt. Marika is odanézett, és meglepetésében szája elé kapta a kezét. Boszi a járdán térdelt, s úgy ette puliját. Darabonként adogatta a kutya szájába a falatokat. Az meg komótosan, öregesen rágcsálta. Amikor az utolsót is lenyelte, végignyalta asszonya kezét, s nehézkesen feltápáskodott. - A nő a fába kapaszkodva kelt fel. Megsimogatta a puli bozontos fejét, és visszajött a boltba. A pénztárhoz lépett. Marika sietve beült a pult mögé.

- Nekem blokkolja - szólt rá Kari bácsi.

A lány értetlenül meredt főnökére, aki éppen akkor vette fel kávéscsészéjét, és nyújtotta át az asszonynak:

- Igya meg, ez jót tesz...

GYÖKÖSSY ENDRE:
„MAI PÉLDÁZATOK” CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

Hol van a többi kilenc?

Bizonyára mindnyájan ismerjük a Lukács evangéliumában (17:11-19) leírt történetet, amelyben Jézus tíz bélpoklost (leprást) gyógyít meg, és ezek közül csak egynek (10%) jut eszébe, hogy visszatérve köszönetet mondjon az Úr Jézusnak a gyógyulásért. Az az egy is samáriai, azaz vallási szempontból nem az „izraelita kemény mag” tagja. Általában, és talán jogosan marasztaljuk el magunkban a kilenc hálátlan magatartását.

Azon gondolkoztam el, hogy én mennyivel vagyok különb a kilenc gyógyult embernél? Azt kellett meglátnom, hogyha számba veszem a naponta kapott ajándékokat és a hálaadások számát, talán még a 10%-os arány ki sem jön. Ugyanezt a szégyellni való statisztikát kell megállapítanom, ha azoknak az időknél az arányát nézem, amelyekben imádkozom valamiért, és amennyi ideig aztán hálát adok a válaszáért. A samáriai példája ma is meg tud szégyeníteni, amikor egy nem „keresztyén” sokszor sokkal kedvesebb és segítőkészebb, mint én vagyok.

Ezek a gondolatok jártak a fejemben, és be kellett látnom, hogy Pál apostol mondása a Thesszalonikabeliekhez írott I. levelében (5:18): „*mindenért hálát adjatok...*”, minden hívőnek napi és tartós programja kellene, hogy legyen. Annál is inkább, mert a hálára nem az Úrnak, hanem nekünk van elsősorban szükségünk: „..., mert ez Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” (I. Thessz. 5:18 folytatása).

Valaki egyszer azt mondta, hogy az ima a belső emberünk lélegzetvétele. Ezt a biológia gondolatot tovább véve, talán azt lehet mondani, hogy a hálaadás a lelkünk vitaminja, ami nélkül nincs sem erő, sem egészség, sem növekedés.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Isten alkalmassá teszi az alkalmatlant

*„Megmenti életed a pusztulástól, szeretettel és irgalommal koronáz.”
(Zsoltárok 103:4, különböző fordítások alapján)*

Négy asszony kerül említésre Jézus családfájában (ld. Máté 1:1-16). Érdekes módon sem Sárát, sem Leát, vagy Ráhelet, és még egyetlen pátriárka feleséget sem találunk ebben a sorban. Helyettük viszont ott van Támár, Ráháb, Ruth és Betsabé (Úriás felesége). Olyan asszonyok, akiknek az erkölcsi háttere, úgymond, megkérdőjelezhető.

Támár csalással rászedte, majd behálózta apósát, akitől gyermeke született. És mégis az ő vérvonalából, Júda törzsből, származott a Messiás (1 Mózes 38). Ráháb pogány prostituált volt Jerikóból, aki hitre jutott Ábrahám, Izsák és Jákob Istenében (Józsue 2:1-21). Ő lett Boáz anyja, aki később Ruthot vette feleségül (Ruth 4:13).

Ruth erkölcsileg kifogásolhatatlan volt. Azonban, moábitaként, pogánynak, azaz tisztátalannak tekintették. Mégis ő lett Dávid nagyanyja (Ruth 4:13-17), Dávidé, akit a zsidók a legnagyobb királyuknak tartanak. Betsabé házasságtörést követett el Dáviddal (2 Sámuel 11:4). Később, ő adott életet Salamon királynak (2 Sámuel 12:24), akinek a királyi ágából származott Jézus.

Mit akar ezzel Isten üzeni?

Azt, hogy Ő nagyobb, mint a bűneink – ahol túlrad a bűn, ott túlrad a kegyelem (Róma 5:20). Az ő kegyelme nagyobb, mint a bűneink, így, amikor a világ alkalmatlannak tekint minket, Ő akkor is alkalmassá tud minket tenni, hogy befogadjuk az áldásait. Azt is üzeni, hogy Ő a „sok esély” Istene. Ezeknek az asszonyoknak a történetei azt példázzák, hogy még ha a saját hibánkból is kerülünk bajba, akkor sem jelenti azt, hogy ezek a hibák végzetesen és visszavonhatatlanul megpecsételik a sorsunkat. Amikor Hozzá fordulunk, akkor Ő megváltoztatja a situációt, mígnem meglátjuk az Ő dicsőségét, amint megnyugszik rajtunk.

Végül, Isten azt is üzeni, hogy Ő a természetfeletti pozicionálás Istene. Amikor minden földi kapcsolatunk kimerült, ha Hozzá fordulunk, Ő meg fogja találni a módját annak, hogy a rossz helyzetünket áldássá változtassa.

Ne a természetes körülményeidre nézz hát, amik elcsüggesztenek, hanem bízz Abban, Aki megmenti életed a pusztulástól, szerető kedvességgel és kegyelmének, irgalmának gyengédségével koronáz! Bízz Abban, Aki alkalmassá teszi az alkalmatlant!

JOSEPH PRINCE

A mézédés citrom

Vallomás arról, hogy olykor furcsa élményei lehetnek az embernek addig, míg élő hitre jutva meg nem tanulja: a békét nem várni, hanem munkálni kell!

Egy fedél alatt laktunk, hosszú ideig felhőtlen békében. Mondhatni: testvériségben. Megosztottuk örömeinket, megfeleztük bánatunkat, sőt a kenyerünket is gyakran. Bár aszerint nem voltunk testvérek, hogy a templomba is együtt jártunk volna. Oda ők nem mentek soha. Mi annál szorgalmasabban.

Aztán egyszer kitört a vihar. Megoszlott az egység, és szigorúan elkülönítettük a térfeleket. Már nem volt közös „mi”, „ők” lettek, vagy inkább „azok”. Hát hogyan? Amikor nekünk volt igazunk! Persze, hogy nekünk!

Csak azt ne kérdezzék, hogy min is tört ki a vihar, mert arra bizony már nem tudok pontosan visszaemlékezni. Valami lényegtelen apróság volt, azt tudom. De nagy vihar volt, az tény! Nap mint nap erősödött. És mindig úgy kezdődött, hogy „ők” visszaütöttek. Egészen különös módon, mondhatni megfoghatatlanul, mindig akkorra időzítették az ellentámadásaikat, mialatt mi templomban voltunk. A sátoros ünnepek úrvacsorázásai után tombolt leginkább a vihar. Fel kellett lépniük ellenük minden vasárnap délután, aztán „ők” a következő vasárnap délelőtt megint akcióztak. De a „mi” igazunk vitathatatlannak tűnt! - Ez volt az első fejezet.

Majd más időszak jött. Nevezhetném fegyverszünetnek is. „Mi” arra az álláspontra helyezkedtünk, mint vallásos emberek, hogy egyszerűen levegőnek nézzük „őket”. Nem köszöntünk „nekik”, „ők” sem nekünk. Nagy némaság lett ezáltal, hogy a „mi” térfelünk megszakított minden kapcsolatot velük.

De, hogy a harmadik fejezet miről szól, azt nem találják ki! Azzal kezdődött, hogy nagyon beteg lettem. Hónapokra. Erőtelen, kórházban fekvő beteg. Persze erről „őket” hivatalosan nem értesítettük. Csak hosszú időre eltűntem a színről.

Egy szerda esti látogatáskor azt hittem, hogy szörnyet halok. „Ők” jöttek be a kórházba! Átvillant az agyamon: itt a botrány! Jön a cirkusz! A kórházban! Mert mind együtt jöttök, az én ágyamhoz! Szó sem jött ki a torkomon, hiszen akkorra már évek óta nem beszéltünk. Megálltak mindhárman. A takarómra egy nagy zacskó citromot tettek.

- Emlékszem, hogy jobban szereted, mint az édes narancsot! - mondták, mindnyájan megcsókoltak. - Hogy vagy? Mit hozunk, ha legközelebb jövünk? - faggattak.

Ennyire nyomorultnak soha nem éreztem magam. De ha ezek után valaki azt állítja nekem, hogy a citrom savanyú, az valótlant mond. Mert amit ők hoztak nekem, az édes volt, mint a méz. Pedig soha nem hallották azt az Igét, amit én betéve tudtam:

*„Boldogok a békességre igyekezők, mert ők az Isten fainak mondatnak.”
Máté 5:9*

Áldalak téged Úr Jézus, hogy te minden emberi falat ledöntöttél a szeretetteddel. Így munkáltad a békét mindenütt, ahol megjelentél. Bocsásd meg, hogy én a haragot szítom, és a falakat építem hamis igazságérzetemmel, keményszívúséggemmel. Tégy engem a te békéd eszközévé! Ámen.

RISKÓNÉ FAZEKAS MÁRTA:
„TÜKÖR ÁLTAL - SZÍNREŐL SZÍNRE” CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

Válasz kérdéseinkre

Azt hiszem, hogy egyedül a Biblia ad választ minden kérdésünkre, csak állhatatosan és némi alázattal kell kérdeznünk, hogy megkapjuk tőle a választ. A Bibliát nem lehet egyszerűen úgy olvasni, mint más könyveket. Késznek kell lennünk, hogy igazi kérdéseket tegyünk fel neki. Csak így tárja fel magát. Csak ha végső választ várunk tőle, akkor adja meg

azt nekünk. Ennek oka az, hogy a Bibliában Isten szól hozzánk. És magunktól nem tudunk Istenről csak úgy egyszerűen elgondolkodni, hanem kérdeznünk kell Őt. Természetesen lehet a Bibliát is úgy olvasni, mint minden más könyvet, tehát például szövegkritikai stb.

nézőpontból. Ha azonban így használjuk, akkor nem a Biblia lényegét tárjuk fel, csupán a felszínét. Ahogy egy szeretett ember szavát sem úgy értjük meg, hogy először részeire szedjük, hanem a szavait egyszerűen elfogadjuk, és napokig visszahangzik bennünk, ... így kell viszonyulnunk a Biblia szavához is. Csak ha majd egyszer merünk úgy ráhagyatkozni a Bibliára, mintha benne tényleg az az Isten szólna hozzánk, aki szeret minket, és aki nem akar magunkra hagyni kérdéseinkkel, akkor fogunk igazán örülni a Bibliának.

DITTRICH BONHOEFFER
FORDÍTOTTA DR. TIRINGER ISTVÁN

Péter ma

Péter ma nem lép ki a hajóból,
megfontolt lett, győzött az értelem:
„A hajóval is éppen odaérünk,
minek gyalogolni a tengeren?!”

Péter ma nem lép ki a hajóból,
szorgalmas lett, a munkára figyel:
„Ha elhagyom az evezést, a csónak
nem csak engem, senkit sem visz el!”

Péter ma nem lép ki a hajóból,
felelős lett, a hajóért felel:
„Ha elhagyom a Mesterért a hajónkat -
haj, nem lehet, hajónk nem veszhet el!”

Péter ma nem lép ki a hajóból,
közömbös lett, a távolba réved:
„Nem hagyjuk el a megszokott helyünket,
vigyázni kell, az ember könnyen téved.”

Péter ma nem lép ki a hajóból,
s veszélyben van, maradása a veszte,
mert olyan sok jó, szép dolgot kigondolt,
hogy Mesterét közben elfeledte.

DOBOS PÉTER

Rövid és találó szavak

Az imádság nem Istent változtatja meg, hanem az imádkozót formálja át.

SÖREN KIERKEGAARG (1813-1855)

Sok embernek a betegség áldássá lesz, és az egészség kárt okoz. Isten tudja, mi visz bennünket előre!

AURELIUS AUGUSTINUS (354-430)

Mi az, ami növeli szellemi erőnket? A kísértésben való győzelem!

ALEXANDER ETTSCCHANINOW (1881-1934)

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:
10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel. Címe: <http://pecsimetodista.hu/> A régi honlap is elérhető még. **Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!**

A honlapra, vagy a hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

*Október 20-án aratási hálaünnepünk volt.
Szolgáló vendéglelkészünk Gyurkó József volt*

*Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár,
annak mutatom meg Isten szabadítását. Zsoltár 50:23*

*A legboldogabb emberek nem azok,
akik a legtöbb dologgal rendelkeznek.
Hanem azok, akik a leghálásabbak.*

*A valódi gondolkodó hálás, mert
tudja.: életem gazdag, mert Isten ajándékoz meg engem.*

*Isten iránti hála szebbé és boldogab-
bá teszi az életet. Ha elkezdünk hálát
adni, a legjobb úton vagyunk ahhoz,
hogy véget vessünk a sötét óráinknak. A
hála elősegíti a reménység növekedését.*

PETER HAHNE

